కథా కౌముది

కుక్కలరాజుగారి కత

కృపాకర్ పోతుల

తెలతెలవారుతోంది. బాలభానుని నునులేతకిరణాలు పృథివిమీద మెత్తగా పరచుకుంటున్నాయి. చలికాలం నిష్క్రమిస్తూ, వసంతం తొంగిచూసే సంధికాలం కావడంతో ఆ ఉదయకాల వాతావరణం కాస్త చల్లగా ఉన్నా హాయిగా, ప్రశాంతంగా ఉంది.

అంతటి ఆహ్లాదకరమైన ప్రభాతసమయాన, అరెకరం స్థలంలో కట్టబడ్డ రాజభవనంలాంటి బంగళాలో, ఏసీ బెడ్రూములో, కింగ్ సైజు మంచం పైన చిరునవ్వులుచిందిస్తూ కళ్ళుతెరిచారు “రాజావారు”. కళ్ళుతెరిచిన వెంటనే అలవాటుగా ప్రక్కనే ఎప్పుడూఉండే తనమనవరాలు ‘స్వీటీ’ ఫోటోని ప్రేమగా ముద్దుపెట్టుకొని, పాతికేళ్ళకుర్రాడిలా చెంగుమంటూ మంచందిగారు. మంచంపక్కనే, వాల్ టు వాల్ కార్పెట్ మీద వెచ్చగా ముడుచుకొని పడుకున్న తన ముద్దుల ‘స్నూపీ’ని...దానికి ఏమాత్రం నిద్రాభంగం కాకుండా...అరచేతితో సున్నితంగా నిమిరి, ఆచేతిని చిన్నగా ముద్దుపెట్టుకొని “ఎంత ప్రేమో నేనంటే పిచ్చిముండకి. దాని బెడ్ ఉన్నా, నామంచందగ్గరే పడుకుంటుంది ఏకాలంలో అయినా” అని ఫీలయ్యారు సెంటిమెంటల్గా.

తరవాత చిరునవ్వు మొహంమీద తాండవిస్తుండగా ‘ఆల్ గ్లాస్ ఫ్రెంచ్ విండోస్‘ ని కప్పిఉంచిన కర్టెన్స్ తొలగించి ఉదయిస్తున్న సూర్యునీ, వికసిస్తున్న అందమైన గులాబీలనీ, వాటిమీద ఎగురుతున్న రంగురంగుల సీతాకోకచిలుకల్నీ తన్మయత్వంతో తిలకించి ఆనందపరవశులయేరు. ఇంతలో వారు లేచిన అలికిడి విన్న స్నూపీ, తనుకూడా నిద్రలేచి, రాజావారి పాదాలను ముద్దుపెట్టుకుంది ఆనందంగా తోక ఊపుకుంటూ. స్నూపీని చేతుల్లోకి తీసుకొని, హృదయానికి హత్తుకున్నారు రాజావారు ప్రేమగా.

--00--

రాజావారి అసలు పేరు 'రాజావారు' కాదు. వారు ఏ రాజ్యానికీ రాజు కారు. కాని అనేక మంది చిన్నచిన్న దేశానిధినేతల్ని అసూయకు గురిచేసేటటువంటి పెద్ద వ్యాపారసామ్రాజ్యానికి అధినేత వారు. దేశంలో విపరీతమైన బూమ్ లో ఉన్న రియల్ ఎస్టేట్ రంగానికి రాజావారే రారాజు. ప్రైవేటు రంగంలో దేశంలోనే అతిపెద్ద స్టీల్ ప్లాంట్ కీ, రెండు హైలీ రెప్యూటెడ్ ఫార్మా కంపెనీలకీ ఆయనే అధిపతి. రాష్ట్రంలో ప్రతీ నగరంలోనూ ఉన్న మాల్స్ లో మల్టీప్లెక్స్ ల్లో సింహభాగం రాజావారివే. దేశవిదేశాల్లో లెక్కలేనన్ని భారీఆనకట్టలూ, పెద్దపెద్ద విమానాశ్రయాలూ, గొప్పగొప్ప రహదారులూ నిర్మించిన కన్స్ట్రక్షన్ కంపెనీలు, మూడు, అవికూడా రాజావారివే. అంతేకాకుండా, పార్టీలకు అతీతంగా దేశంలోని రాజకీయనాయకులు అనేకమంది ఆయనకు అత్యంతఆప్తులూ, మిత్రులూ కూడా. టు కట్ ద లాంగ్ స్టోరీ షార్ట్ .....రాష్ట్రంలో జరిగే ఏ రాజకీయ, వ్యాపారవ్యవహారంగాని రాజావారి అధ్వనిత అంగీకారంలేకుండా జరగదనేది నిర్వివాదాంశం. అట్టి 'వీరభోగవసంతరాయల' వారిని (ఇది రాజావారి అసలుపేరు) యావన్మందీ 'రాజావారు' అనే పిలవడంలో ఆశ్చర్యం ఏముంది?

రాజావారిది మొట్టమొదటి నుండీ కూడా సుసంపన్నమైన కుటుంబమే. అంబానీల్లాగ మధ్యంతరంగా వచ్చిపడిన నడమంత్రపుసిరి కాదు వారిది. రాజావారి ముత్తాతగారు అప్పటి ప్రభువులైన ఆంగ్లేయులకి కళ్ళూచెవులూ ముక్కూమూతీ అన్నీ తానే అయి వ్యవహరించేవారట. దానితో, వారి ప్రభుభక్తికి పులకించిన దొరతనంవారు వందలఎకరాలు ఈనాంగా ధారధత్తం చేయడం మాత్రమేకాక అనేకమైన బిరుదులుకూడా ప్రధానంగావించి ఆయన్ని సత్కరించారట. ఆరోజుల్లో అటు హైదరాబాదు నవాబూ, ఇటు విజయనగరం మహారాజూ తప్ప, రాజావారి ముత్తాతగారికంటే గొప్పవారెవరూ మన తెలుగుగడ్డమీద లేనేలేరట.

ముత్తాతగారు దేశసేవ ద్వారా సంపాదించిన వందల ఎకరాల్లో కొన్ని పదులు మాత్రం సొమ్ముగామార్చిన వారి తాతగారు, ఆసొమ్ముని వ్యాపార పారిశ్రామికరంగాల్లో చాలా డిలిజెంటుగానూ, జుడీషియస్ గానూ పెట్టుబడిపెట్టడంతో వారిసంపద ఇబ్బడిముబ్బడిగా పెరగడంమాత్రమేకాక రాష్ట్రంలోనే అతిముఖ్యమైన వ్యక్తులలో ఒకరిగా వారిని నిలబెట్టింది. ఇక రాజావారి నాన్నగారి దగ్గరకి వస్తే, వారికి సంక్రమించిన ఆస్తుల్నీ, వ్యాపారాల్నీ, పరిశ్రమల్నీ జాగ్రత్తగా కాపాడుకుంటూ, వాటిని కన్సాలిడేట్ చేసుకోవడంతప్ప వేరేపని లేకుండాపోయిందట ఆయనకి.

సో....ద లాంగ్ అండ్ షార్ట్ ఆఫ్ ద స్టోరీ ఈజ్ .....రాజావారు పుట్టడమే ఏదో సామెత చెప్పినట్టు "నోట్లో వెండి గరిటతో కాక బంగారు గరిటతోనే" పుట్టారనేది జగమెరిగిన సత్యం. వారి స్థాయికి తగ్గట్టుగానే రాజావారి

చదువుసంధ్యలు....ద బెస్ట్ స్కూల్స్ ఇన్ ఇండియా అండ్ ఎబ్రాడ్లోనే జరిగాయి. చదువుపూర్తిచేసుకున్న రాజావారు ఫారిన్ నుండి తిరిగివచ్చాక నలభైసంవత్సరాలపాటూ తన వ్యాపారసామ్రాజ్యాన్ని బహుముఖంగా విస్తరింపజేసేరు. వ్యాపార పారిశ్రామికరంగాల్లో మేరుపర్వతంలా అత్యున్నతంగా ఎదిగేరు.

అయితే ఎంత ఎత్తుకి ఎదిగినా, తాతతండ్రులు నడిచిన బాటలోనే నడుస్తూ, రాజావారుకూడా ప్రత్యక్షరాజకీయాల జోలికిపోయే పనిమాత్రం ఎన్నడూ చెయ్యలేదు. "బుద్ధున్న వ్యాపారవేత్తేవడూ రాజకీయాలజోలికి పోకూడదండీ. రాజు మనవాడై మనంచెప్పినట్టు నడుచుకోవాలి. అంతే. దానికి ఎంత ఖర్చైనా ఎడంచేత్తో పారెద్దాం. సింహాసనంమీద మనవాడే సర్వకాల సర్వావస్థలలోనూ ఉండేటట్టు చూసుకుందాం. అంతేగాని మననెత్తికి రాసుకోవడమెందుకండీ ఆ రొచ్చూ రొష్టూను" అంటారు రాజావారు తన ఆంతరంగక మిత్రులతో ఇంగ్లీషులో.

--00--

అటువంటి డాషింగ్, డేరింగ్, డైనమైట్ లాంటి రాజావారు అరవైఐదేళ్ళ వయసువచ్చేసరికి తమ సామ్రాజ్యాన్ని కూతురుకీ అల్లుడికీ అప్పగించి, శేషజీవితాన్ని సమాజశ్రేయస్సు కొరకు వెచ్చించి, ఒక కొత్తఒరవడికి శ్రీకారంచుట్టాలనుకున్నారు. అన్ని విషయాలలోవలే ఆవిషయంలోకూడా సహధర్మచారిణి అయిన రాణీవారితోనూ ఒకరిద్దరు ఆంతరంగిక మిత్రులతోనూ నిశితంగా చర్చించి, ఒక నిర్ణయానికి వచ్చారు.

--00--

రాజావారి పదవీవిరమణ మహోత్సవం నగరంలో అత్యంతఖరీదైన హోటల్లో అంగరంగవైభోగంగా జరిగింది. దానికి దేశంలోని రాజకీయ, పారిశ్రామిక వ్యాపార సినీరంగ ప్రముఖులతో పాటూ పాత్రికేయులుకూడా అనేక మంది ఆహ్వానించబడ్డారు. బ్రహ్మాండమైన విందు ఇవ్వబడినది. ఆ విందులో విదేశీమద్యం ఏరులైపారింది. వడ్డించబడిన వంటకాలకు లెక్కేలేదు. ఆహూతులందరూ తనివితీరా తాగి, తృప్తిగా తిన్న తరవాత పాత్రికేయులతో రాజావారి ఇష్టాగోష్టికార్యక్రమం జరిగింది. అందులో ప్రకటించారు రాజావారు తమ నిర్ణయాన్ని. అది విన్న ఆహూతులందరూ దిగ్భ్రాంతికి లోనయ్యారు. ఒక ప్రముఖ తెలుగుపత్రికా విలేఖరి

"సర్ మనదేశంలో దారిద్ర్యరేఖకు దిగువనజీవించే నిర్భాగ్యులు అనేకమంది ఉండగా, మీరు 'మానవసేవ' కాకుండా 'జంతుసేవ' అందునా వీధిశునకాలకు సేవచేసే కార్యక్రమాన్ని చేపట్టబోతునారు. అందుకు ప్రత్యేకమైన కారణం ఏమైనా ఉందా" అని మెలికలు తిరుగుతూ, రాజావారిని స్టైల్ గా ప్రశ్నించింది.

ఆ ప్రశ్నవిన్నరాజావారు చిరునవ్వు నవ్వు నవ్వేరు. అక్కడున్న అందరివేపూ కాస్త కాండెసెండింగా చూసేరు. పిమ్మట "నా బాధ్యతలను త్యజించిన తరవాత ఏంచేయాలో నిర్ణయిం తీసుకునేముందు మన దేశంలోని ప్రముఖసంస్థతో సర్వే ఒకటి చెయ్యించాను. దానిద్వారా తెలుసుకున్న విషయం ఏంటంటే, పేదప్రజలకు సేవ చెయ్యడానికి ప్రభుత్వంఉంది. లెక్కకుమించిన స్వచ్ఛందసంస్థలున్నాయి గాని...దిక్కులేని వీధికుక్కలను సంరక్షించడానికి అటువంటి సంస్థలేవీ లేవని. అది తెలుసుకున్న తరవాత వీధికుక్కలను నిశితంగా గమనించడం మొదలుపెట్టాను. అవి ఎంత దిక్కులేని, దయనీయజీవితాన్ని గడుపున్నాయో గ్రహించేను. అందుకే నా శేషజీవితాన్ని వీధికుక్కల సేవకి అంకితం చేసుకుంటున్నాను" అంటూ భావావేశపూరితంగా ప్రకటించి సమావేశాన్ని ముగించేరు.

ఆయనకు తెలుసో లేదో గాని....మరుసటిరోజు నుండీ ఆ ఊరిప్రజలు రాజావారిని "కుక్కలరాజుగారు" అని కూడా ప్రేమగా పిలుచుకోసాగారు.

--00--

ఎందుకో ఈరోజు ఉదయాన్నే, ఐదువేల డాలర్లు వెచ్చించి స్విట్జర్లాండ్ నుండి దిగుమతిచేసుకున్న పింగాణీబొమ్మలాంటి జాతికుక్క, 'స్నూపీ'ని ముద్దులాడుతున్న రాజావారికి ఆవిషయం అంతా అప్రయత్నంగా గుర్తొచ్చింది. గడిచిన రెండుసంవత్సరాలలో తనకై తను నిర్దేశించుకున్న కారుణికమైన కార్యాన్ని, జయప్రదంగా ఎంతవరకూ నిర్వర్తించగలిగారో సింహావలోకనం చేసుకొని, తృప్తిగా తలపంకించేరు వారు.

--00--

టైం ఏడుగంటలు కావచ్చింది. "గాడ్! ఇట్స్ ఆల్రెడీ సెవెన్!! ఐ షల్ బీ లేట్ ఫర్ మై గేమ్ ఆఫ్ టెన్నిస్" అనుకుంటూ హడావిడిగా తయారై, రేకెట్ తీసుకొని బయలుదేరారు క్లబ్ కి. చెమటలుకారేలా టెన్నిస్ ఆడి, అక్కడే 'హెల్త్ డ్రింక్' (సాయంత్రం ఏడు దాటితేగాని హాట్ డ్రింక్స్ టచ్ చెయ్యరు రాజావారు) సేవించి, ఇంటికి బయలుదేరారు. ముందురోజు రాత్రే వారి పియ్యే రాజావారికి తెలియజేసిఉన్నాడు 'రేపు ఉదయం పదకొండుగంటలకు ఊరవతల మురికివాడలో ఊరకుక్కలకి కుక్కబిస్కెట్లు తినిపించే కార్యక్రమం ఉందనీ, దానికి రాజావారే ప్రారంభోత్సవం చెయ్యాల్సిఉందనీ'ని. "ఐ మస్ట్ స్టార్ట్ బై టెన్. అదర్వైజ్ ఐ షల్ బీ లేట్ ఫర్ ద ఇనాగ్యురేషన్" అనుకున్నారు రాజావారు తన "జాగ్వార్ ఎఫ్-పేస్" కారులో కూర్చుంటూ.

నగరంలో ట్రాఫిక్ నెమ్మదిగా వేగం పుంజుకుంటోంది. వెనకసీటులో విశ్రాంతిగా వాలికూర్చొని, పరిసరాలను నిరాసక్తంగా పరికిస్తున్న రాజావారు ఒక్క ఉదుటున లేచి కూర్చున్నారు ఆందోళనగా. కొన్ని క్షణాల్లోనే ఆయన మోహంలో ఆందోళన ఆగ్రహంగా మార్పుచెందడం, "స్టాప్ ద బ్లడీ కార్" అని వారు గర్జించడం ఏకకాలంలో జరిగేయి. ఆగిన కారులోనుంచి ఒక్క ఉదుటున బయటకు దూకి, 'జాగ్వార్'లా దూసుకుపోతున్న రాజావారు ఎక్కడికి వెళ్తున్నారో, ఎందుకు వెళ్తున్నారో అర్ధంకాని డ్రైవరు వారిని అనుసరించేడు తత్తరపాటుతో. ఉద్రేకంగా ఉరుకుతూపోయిన రాజావారు పక్కనే నిర్మాణంలో ఉన్న ఒక బహుళఅంతుస్తుల భవంతిదగ్గర ఆగారు.

ఆ భవనం చుట్టుపక్కలంతా, అక్కడ పనిచేస్తున్న ప్రవాసకూలీల కొరకు నిర్మించబడిన మురికిరేకులషెడ్లతో, మురికినీటి గుంతలతో, వాటిలో పొర్లాడుతున్న మురికిపందులతో, ఆ మురికిలోనే పురుగులు ఏరుకుతింటున్న మురికికోళ్ళతో, వాటి రెట్టలతో, మురికిమురికిగా ఉంది. అక్కడున్న పిల్లలందరూ మురికిగా మాత్రమేకాకుండా, ఆకలితో నీర్సంగా కూడా ఉన్నట్టున్నారు. వాటిలో ఒక షెడ్డుముందు ఆగారు రాజావారు 'కింగ్ కోబ్రాలా' బుసలు కొడుతూ.

ఆ షెడ్ బయట పాతిపెట్టబడి ఉన్న గుంజకి ఊరకుక్క ఒకటి బంధించబడి ఉంది. డొక్కలు వీపుకంటుకుపోయిన అరవైఏళ్లమనిషొకడు...అతను నలభైఏళ్లవాడుకూడా కావచ్చు....ఆ కుక్కని చిన్నకర్రతో కొడుతున్నాడు. అతను కొడుతున్న దెబ్బలు ఎంతగట్టిగా తగులుతున్నాయోగాని ఆ కుక్కమాత్రం కుయ్యోమొర్రోమంటూ, మహగట్టిగా ప్రలాపిస్తోంది. ఆ దారుణమైన దృశ్యాన్ని చూసిన రాజావారు అగ్నిపర్వతంలా బద్దలైతే, వారి కోపం మరుగుతున్న లావాలా పైకి ఎగజిమ్మింది. ఆ బక్కమనిషి చేతిలోని కర్ర విసురుగా లాక్కొని, వాడిని ప్రక్కకు ఒక్కతోపు తోసి, అదే ఊపులో కుక్కను బంధవిముక్తురాల్ని చేసారు రాజావారు. రాజావారు తోసిన తోపుకి తూలిపడిన బక్కమనిషి నీరసంగా లేచి నిలుచున్నంతలో మిగిలిన జనం బిలబిలమంటూ ఆయనచుట్టూ గుమిగూడారు. గుమిగూడారేగాని, రాజావారి స్ఫురద్రూపాన్నీ, దర్జానీ చూసి మాట్లాడడానికి కొంచెం జంకేరు. ఇంతలో మధ్యవయస్కుడొకడు...వాళ్ళనాయకుడిలా ఉన్నాడు....జనాల్ని తప్పించుకొని ముందుకువచ్చి

"ఎవరండీ మీరు. మావోడేటి చేసేడని అలా తోసీసేరాడ్ని" అని ప్రశ్నించేడు.

”వాడు మనిషా పశువా. కొంచెమైనా కంపేషన్ ఉందా రాస్కెల్ కి. ఇన్నోసెంట్ క్రీచర్...దాన్నలా కొడతాడా. అలాంటి స్కౌండ్రల్స్ ని తొయ్యడం కాదు, నడిరోడ్డుమీద షూట్ చేసెయ్యాలి” గాండ్రించేరు రాజావారు రేగిన పులిలా.

రాజావారి కోపాన్ని చూసి నాయకుడు కూడా కాస్త భయపడినట్టున్నాడు “ఏరా ఎంకటీ బేపి (కుక్క) నెందుక్కొట్టేవు?” అని ప్రశ్నించాడు

“పెతీరోజూ ఇంట్లోదూరి రేత్రికని దాసుకున్న అన్నం తినేసి పారిపోతుంటే కొట్టకుండా ముద్దెట్టుకుంటారేటిరా. దీని పున్నేన ఇంటిల్లపాదీ మూడ్రోజులనుండీ కాలీకడుపుల్తో తొంగుతున్నాం రాత్రుల్లు. అయినా ఊరకుక్కని కొడితే ఈ బాబుకెందుకంట అంత కోపం ఎలుపొచ్చేసింది” అడిగాడు వెంకటి కూడా కాస్త కోపంగానే.

“అన్నం తినేసిందంటే తినదా మరి. పూర్ థింగ్. దానికేంతెలుసు తినకూడదని. అంతగా తినకూడదనుకుంటే జాగ్రత్తగా ఇళ్ళకి తాళాలు వేసుకోవాలిగాని అంతంత దెబ్బలు కొడతావా దాన్నీ, యూజ్ లెస్ ఫెలో” కోపంతో ఊగిపోతూ ప్రశ్నించేరు రాజావారు.

‘మాకు తెల్దేటండి జాగర్తగా ఎట్టుకోవాలని. తవురు సెప్పాలేటీ. ఒకపాలి మాఇల్లకేసి సూడండి తెలుత్తాది. ఆటికేవన్నా తలుపులా దోరబందాలా. కూలీనాలీ చేసుకొని, తినీతినకా బతుకుతున్నాం. అలాటిది ఉన్న కొంచెం కూడూ కుక్కముట్టేసుకుంటే ఆడేటి తినాలా ఆడి పెల్లం పిల్లలేటి తినాల. ఇంకా నయం మావోడు గాబట్టి కొట్టీసొగ్గీసేడు. అదేనానైతేనా సంపీసిపోదును” అన్నాడు నాయకుడు కూడా కోపంగానే.

నాయకుడి కోపం చూసి ధైర్యం తెచ్చుకున్న ప్రజలంతా గోలగోలగా అరవసాగారు. అది చూసిన రాజావారి డ్రైవరు నెమ్మదిగా రాజావారి ప్రక్కన చేరి “ఈ అలగా వెధవలతో మనకెందుకు సార్. ఇదేదైనా పెద్దగొడవకింద మారి పేపర్లకీ, టీవీలకీ ఎక్కితే మనకే చెడ్డపేరు. ఈ వెధవలకి పోయేదేమీ ఉండదు. వెళ్దాం సార్ మనం” అని డిస్క్రీట్గా రాజావారి చెవిలో చెప్పాడు. రాజావారు కూడా “ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో ‘డిస్క్రిషన్ ఈజ్ ద బెటర్ పార్ట్ ఆఫ్ వేలర్‘ అని గ్రహించినవారై, రణరంగంనుండి ‘రిట్రీట్’ అవడానికి సిద్దపడ్డారు గాని “పూటకి ఠికాణాలేని వెధవల దగ్గర మనం తగ్గడమా” అని భావించినవారై “ఇంకొకసారి ఇలాంటిది నా కళ్ళబడిందా, మీ అంతు చూస్తాను జాగ్రత్త“ అని గట్టి వార్నింగ్ ఒకటి ఇచ్చి అక్కడ్నుండి నిష్క్రమించారు మేజెస్టిక్ గా.

కారులో కూర్చున్నారన్నమాటే గాని, రాజావారి మనసు మనసులోలేదు. వికలమైపోయింది. "ఎప్పుడు బాగుపడుతుందీ దేశం. అన్నంలో నోరుపెట్టిన పాపానికే కొట్టేస్తాడా నోరులేని జీవిని. రాస్కెల్. సచ్ ఫెలోస్ షుడ్ బీ హేంగ్డ్ బై ద లేంప్ పోస్ట్స్. అప్పుడు గాని బాగుపడదీ దేశం" అని తనలోతను మధనపడుతూనే ఉన్నారు పాపం.

--00--

రాజావారి కారు బంగళాలోకి ప్రవేశించింది. కారు దిగిన రాజావారికి రాణీవారెదురయ్యారు విషణ్ణవదనంతో.

"వాట్ హాపెండ్ డియర్" ప్రశ్నించారు రాజావారు ఆదుర్దా.

"స్వీటీ ని (స్వీటీ రాజావారి మనవరాలు) స్నూపీ కరిచేసింది రాజా. డాక్టర్ ఇప్పుడే ఇంజక్షన్ చేసి వెళ్ళాడు" అన్నారు రాణీవారు విచారంగా.

"ఇంత మంది సర్వెంట్స్ ఉన్నారు ఏంచేస్తున్నారందరూ. గాడిగలు కాస్తున్నారా? అసలెలా కరిచింది నా బంగారుతల్లిని?" గాండ్రించేరు రాజావారు.

"స్వీటీ చేతిలోని ఐస్ క్రీం తినడానికి చెయ్యడానికి ట్రై చేసిందట స్నూపీ. స్వీటీ దాన్ని దూరంగా పుష్ చేసిందట. దానితో స్వీటీ కాలిమీద కరిచేసి, షీ రేన్ అవే ఫ్రమ్ దేర్" జరిగిన విషయం చెప్పారు రాణీవారు.

పక్కగదిలో మంచంకింద దాగున్న స్నూపీకి రాజావారి గొంతు విన్నాక కాస్త ధైర్యం వచ్చినట్టుంది. గిల్టీగా నేలచూపులు చూస్తూ, నెమ్మదిగా నడుచుకుంటూ వచ్చి, తలవంచుకు నిలబడింది రాజావారి పాదాలచెంత. స్నూపీని చూసిన రాజావారి కోపం నసాళానికంటింది. హీ వాజ్ బిసైడ్ హిమ్సెల్ఫ్ విత్ రేజ్. ఈడ్చిపెట్టి ఒక తన్ను తన్నారు దాన్ని. దెబ్బకి కాలు విరిగిన స్నూపీ కుయ్యోమొర్రోమంటూ, బయటకు పరుగుతీసింది కుంటుకుంటూ.

ఇంకా కోపంతీరని రాజావారు అక్కడే నిలబడిఉన్న సర్వెంట్ వేపు కోపంగాచూస్తూ "దాన్ని తీసుకెళ్ళి మనకుక్కల ఆర్ఫనేజ్ లో పారెయ్యండి. ఐ డోంట్ వాంట్ టూ సీ హెర్ ఫేస్ ఎగైన్" అను హుకుం జారీచేసి, మనవరాలు పడుకున్న గదిలోకి పరుగుతీసారు గాభరాగా.

COMMENTS